

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 42/02-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. apríla 2002 predbežne prerokoval podanie R. M., bytom B., o porušení čl. 12 a čl. 36 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 13 Nc 11/99 a uznesením Krajského súdu Bratislava č. k. 12 Co 437/01-20 z 30. novembra 2001, o porušení čl. 12, čl. 46 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 19 C 157/00 a o porušení čl. 12 ods. 4 a čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Krajskom súde Bratislava pod sp. zn. 39 Cb 74/99, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. M. o d m i e t a pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 14. februára 2002 doručené podanie R. M., bytom B., (ďalej len „navrhovateľ“), označené ako „Podnet na vydanie rozhodnutia o porušení uvedených článkov Ústavy SR“, ktorým vyslovuje nesúhlas s postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Nc 11/99 a s postupom Krajského súdu Bratislava v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 437/01, pričom v postupe týchto súdov vidí porušenie čl. 12 a čl. 36 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Ďalej namieta postup Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom

pod sp. zn. 19 C 157/00; porušenie ústavy vidí v čl. 12, čl. 46 a čl. 49. Namieta tiež postup Krajského súdu Bratislava v konaní vedenom pod sp. zn. 39 Cb 74/99 a porušenie ústavy vidí v tomto prípade v čl. 12 ods. 4 a v čl. 46 ods. 3 ústavy. Od ústavného súdu požaduje „stanovisko k jednotlivým prípadom, či a ako boli porušené moje práva ústavou zaručené ako podkladový materiál“ na konanie Európskeho súdu pre ľudské práva.

Ústavný súd vyzval navrhovateľa, aby jednoznačne oznámil ústavnému súdu, či požaduje, aby ústavný súd považoval jeho podanie za sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, pretože do právomoci ústavného súdu nepatrí zaujímanie stanovísk ako podkladový materiál pre iný druh konania. Súčasne ho vyzval, aby v prípade pozitívnej odpovede pripojil splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnicka na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Navrhovateľ bol upozornený, že v prípade nesplnenia výzvy ústavný súd jeho sťažnosť (po posúdení obsahu podania) odmietne.

Navrhovateľ v určenej lehote odpovedal na výzvu, avšak jeho odpoveď neobsahovala požadované doplnenia, ani k nej nepriložil splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnicka na svoje zastupovanie pred ústavným súdom, a preto ústavný súd sťažnosť navrhovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. apríla 2002

zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov .